

Fødselsdags-kildetur.

På denne dag vidste Karina, at der var dømt kildetur og buksevand. Hun blev atten, og hun havde selv været med til at give sine venner en indvielse til voksenlivet, når de fyldte atten, så hun kunne ikke tillade sig at gøre vrøvl. Hun fik kuldegysninger ved tanken om alle de fingre, der på et tidspunkt i løbet af dagen ville løbe hen over hendes mave, sider og fødder og få hende til at skrigte af grin. Hun besluttede også at tage et par ekstra shorts i sin taske, så hun ikke skulle gå rundt med en våd røv hele dagen.

Hun havde prøvet det før i folkeskolen. Hun blev ofte anbragt imellem to drenge på bænken, så holdt de et hver af hendes ben fast i en lås mellem deres ben, holdt hendes arme med en hånd og lod hestebiddene hagle over hende med deres frie hænder. Da hun var i de store klasser, lagde drengene i hendes klasse hende ofte ned på bænken og kildede hende nådesløst, mens et par af dem holdt hendes arme og ben. Det var bare ikke noget, der skete så tit på gymnasiet, men når det var atten års fødselsdag, så skulle det ske.

Hun kiggede ud ad vinduet. Der var solskin, de havde jo også lovet forårsvejr i vejrmeldingen. Hun tog shorts på og lagde et par ekstra i tasken. Det skulle ikke være minikjole, hvis det endte med buksevand.

Hun kiggede lige i spejlet på den bare slanke overkrop og trak en stribet bluse over den. Hendes bryster pegede frem gennem den og dannede en dyb kavalergang. Så børstede hun det lange sorte hår og satte et hårbånd i det. Hendes ansigt afslørede tydeligt, at hun var adopteret fra Østen, mange tog hende for at være grønlander. Hun sparkede let med sine bare ben, satte et par sandaler på dem og gik ud og fandt skoletasken og den bærbare pc. Hun sagde farvel til mor og far, der ønskede hende til lykke. Hvad

mon de ville overraske hende med i år? Nå, nu var det først fødselsdag på skolen.

Hun hoppede på cyklen og trampede af sted.

Hvor var det hyggeligt, når alle kammeraterne ønskede til lykke, når de så hende. Det kunne hun lide ved fødselsdagen, og hun kunne lide at komme hjem til hygge og kager. Nu skulle hun bare igennem en grinetur.

Det nærmede sig det lange frikvarter, hvor fødselsdagsceremonien oftest blev holdt. Hun kunne se Lene og Ida sidde og fnise sammen, de planlagde det tydeligvis. Lauritz og Kim havde også ønsket hende til lykke til morgen, nu smilede de skævt, så hun vidste, at de også var parat til at indvi hende.

"Velkommen til de myndiges rækker," råbte de i munden på hinanden, og straks var der et par hænder, der greb fat hver af hendes arme. Hun løftede et ben og forsøgte at sparke Lene, der kom løbende imod hende, væk, men hun greb fat Karinas ankel, og hun havde knap nok nået at reagere, før Ida havde fat i den anden ankel. Nu hang hun i luften prisgivet fire venners forgodtbefindende. Mon de ville kilde hende først, eller var det buksevand først?

"Lad hende få lov at ligge blødt på sofaen," sagde Lauritz. Så blev det kilderi først, hun begyndte allerede at le. Hun blev båret hen til den sofa, som de havde haft stående i deres klasselokale siden sommerferien. Her blev hun langt ned på ryggen, et par knæ blev anbragt på hendes mave, så hun ikke ville kunne bevæge sig ret meget uden den fik stød, en anden lå hen over hendes ben og hendes arme blev holdt op i et solidt greb. Hun forsøgte at hive dem ned, men forgæves. Det var det også at forsøge at sparke med benene. Med korte mellemrum startede to hænder at indtaste noget i hver af hendes armhuler og ned ad siderne. Lene klemte hendes sider lige under ribbenene og

fortsatte med at prikke med fingrene på maven, mest omkring navlen, og bag Lene var der en i gang med fodsålerne og knæhaserne på skift. Hun stak i et langt hyl og sprællede, så vildt hun var i stand til i den position. Hun kastede hovedet frem og tilbage, så hun kunne se sit lange sorte hår flyve over hendes ansigt.

"HJÆÆÆLLLLPPP!!! HAHAHAHHAHA!!!"

"Kan du huske, hvor du kildede mig, da jeg blev atten?" sagde Lene med et bredt smil, "så er det payback time." Hun lod derpå sine tommelfingere køre rundt over Karina hofteben.

"NEJ, HAHAHHAA, IKKE DER!!! HAHAHAHAH!!!"

Karina kæmpede hårdt for at komme væk fra sofaen, men vægten var for tung, hun hoppede op og ned for at kaste den af sig. Kim, der holdt hendes ben, var nu i gang med at stikke fingrene ind mellem hendes tær, det fik hende til at hyle højere i desperation. Hun prøvede stadig at få armene fri, det lykkedes hende at trække dem lidt ned, men hun blev hurtigt trukket tilbage igen til den udstrakte sårbare stilling.

"JEG EEEERRR SÅÅÅÅ KIIILDEN!!! HAHAHAHA!!!"

"Det kan vi se," svarede Lauritz og prikkede hende på maven lige under brysterne. Det var en knap at trykke på, der gjorde hende vild, så hun gav et højt skrig og lavede et hop. De to, der holdt armene, havde fået ideen at holde dem med deres knæ, så nu var der otte hænder, der spadserede ud over alle hendes kildne steder. Det var som løb der sodavand gennem alle hendes blodårer og brusede. Hun kæmpede som en fisk i nettet. Hun havde snart ikke vejr til at grine mere.

Da hun fik drejet sig lidt, lykkedes de hende at komme ud over sofakanten, hendes ende faldt ned mod gulvet. De havde stadigvæk fat i hendes håndled, så hun kunne ikke komme videre derfra. De bøjede sig nu over hende og fortsatte med at kilde hende op og ned på overkrop og ben, da hun lå på gulvet. Hun

forsøgte at rulle rundt. Det lykkedes, men så kildede de hende bare i siderne lige der, hvor det kildede mest, og knæhaserne var opad og mere sårbare.

"ÅÅÅHHHHH!!! HIHIHIHIAHAHAHA!!!!"

Hvis dog bare hun kunne se, hvor meget af frikvarteret, der var tilbage. Det fandt hun snart ud af.

"Vi skal også lige have givet hende buksevand," sagde Kim.

De andre nikkede, nu tog de to drenge hver sit håndled og de to piger hver sin vrist, og hun blev igen løftet fra gulvet. Hun syntes det så ud som om, at hun faldt dybere ned, når hun så loftet bevæge sig af sted over hende. Hun vidste, at det snart var ved håndvasken.

Der var den, og hun blev løftet op og sidde i den, hvorpå de åbnede for vandet. Det kolde vand isnede fra enden op gennem hendes ryg. Der stod flere og så på, de grinede. Endelig blev hun sluppet fri og kunne stå med våd ende foran de fire og alle tilskuerne.

"Til lykke med fødselsdagen, Karina," råbte de. Efter tur gav de hende et knus. Da Lauritz holdt om hende, følte hun trang til at forlænge knuset og gav ham et hurtigt kys.

Så var det lige med at finde de tørre shorts.

"Om fjorten dage bliver du atten," sagde hun til Kim, "så vent bare!" Så gik hun ud for at skifte og glædede sig fødselsdagen derhjemme.